

Esas No: 2016/9239

Karar No: 2017/4607

Kanun Yararına Temyiz Eden : Danıştay Başsavcılığı

Davacı : A.P.S. Tarım Ürünleri Sanayii ve Ticaret Limited Şirketi
Orhan Tepe Mah. Saraylar Cad. Girne Sok. No:44/A1
Kartal/İSTANBUL

Karşı Taraf : Kartal Vergi Dairesi Müdürlüğü - İSTANBUL

İstemin Özeti : Davacı adına, 2009 yılının Mayıs dönemine ait Ba-Bs

formlarının elektronik ortamda yasal süresinde verilmemesi nedeniyle 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 355'inci maddesi uyarınca kesilen özel usulsüzlük cezalarının kaldırılması istemiyle dava açılmıştır. İstanbul 10. Vergi Mahkemesinin 30.9.2011 gün ve E:2011/1369, K.2011/2508 sayılı kararıyla; Ba-Bs formlarının süresinde verilmediği tartışmasız olduğu olayda, 213 sayılı Yasanın mükerrer 355'inci maddesine 5904 sayılı Kanunun 22'inci maddesiyle eklenen fıkra ile bildirimlerin verilmesi ile ilgili ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca yapılan düzenleyici işlemlerle duyurulması halinde, ilgililere ayrıca yazılı olarak bildirme şartı aranmayacağı kuralına yer verildiğinden, artık tebliğde belirtilen yükümlülüğün yerine getirilmemesi durumunda yaptırımın ne olacağının mükelleflere ayrıca bir yazı ile bildirilmesine gerek bulunmadığı, ancak Ba-Bs formu vermek zorunda olan davacı adına özel usulsüzlük cezası kesilmesi gerekmele birlikte, yukarıda anılan 5904 sayılı Kanunun 22'inci maddesiyle 1.08.2009 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yapılan değişiklik ile öngörülen ceza miktarları azaltılarak özel usulsüzlük cezalarının birinci sınıf tüccarlar ile serbest meslek erbabı hakkında 1.000,00 TL.olarak belirlenmiş olması nedeniyle cezanın 1.000,00 TL yi aşan kısmı kaldırılmış, fazlaya ilişkin kısmı yönünden ise dava reddedilmiş, bu karara karşı davacı tarafından yapılan itirazı reddederek kararı onayan İstanbul Bölge İdare Mahkemesinin 11.1.2012 gün ve E:2011/17222, K:2012/454 sayılı kararının, Danıştay Başsavcılığı tarafından; 213 sayılı Yasanın Mükerrer 355'inci maddesinin, 5904 sayılı Kanunun 22'inci maddesiyle eklenen ve 1.8.2009 tarihi itibariyle yürürlüğe giren değişiklikten önceki ve olay tarihindeki hükmüne göre, yükümlüler adına anılan maddeye göre ceza uygulanabilmesi için, mükellefe kanuna aykırı olan hareketinin yazılı olarak bildirilmiş olması ve bu yazılı uyarıya karşın mükellefiyetle ilgili ödevin yerine getirilmemiş olmasına bağlı olduğu, öte yandan kanunların geriye yürümezliği ilkesi uyarınca 5904 sayılı Kanunun 22'inci maddesiyle eklenen ve 1.8.2009 tarihinde uygulamaya giren değişikliğin, ancak bu tarihten sonraki fiillere ve olaylara uygulanabilecek nitelikte olduğundan sözü

edilen düzenlemenin yürürlük tarihinden önceki döneme ilişkin cezaya ait işleme karşı açılan davanın reddine ilişkin hüküm fıkrasının hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle kanun yararına bozulması istenmiştir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince, Danıştay Başsavcısı tarafından temyiz edilen İstanbul Bölge İdare Mahkemesinin 11.1.2012 gün ve E:2011/17222, K:2012/454 sayılı kararı incelendikten ve Tetkik Hakimi Abdussamed Karagöz'ün açıklamaları dinlendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51'inci maddesinde; bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilip temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan, niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz istemi yerinde görüldüğü takdirde, kararın kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı kurala bağlanmıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257'nci maddesinin 4'üncü fıkrasında Maliye Bakanlığının, bu Kanunun 149'uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgiler ile vergi beyannameleri ve bildirimlerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesi, beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususlarında izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim ve bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluğu beyanname, bildirim veya bilgi çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulamaya ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkili olduğu belirtilmiştir.

Aynı Kanunun mükerrer 355'inci maddesinin 1'inci fıkrasında, bu Kanunun mükerrer 257'nci maddesi uyarınca getirilen zorunluluklara uymayanlara maddede üç bent halinde sayılan özel usulsüzlük cezalarının kesileceği belirtilmiş, 2'nci fıkrasında, bu hükmün uygulanması için, bilgi ve ibraz ödevinin yerine getirilmesiyle ilgili olarak yapılacak tebliğlerde bilginin verilmesi için tayin olunan sürede cevap verilmemesi, eksik veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya defter ve belgelerin süresi içinde ibraz edilmemesi durumunda haklarında Kanunun ceza hükümlerinin uygulanması cihetine gidileceğinin ilgililere yazılı olarak bildirilmesinin şart olduğu hükme bağlanmış, 2'nci fıkrasına 5904 sayılı Kanunun 22'nci maddesiyle eklenen ve 1.8.2009 tarihinden itibaren yürürlüğe giren cümlesinde de, bu ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca yapılan düzenleyici idari işlemlerle duyurulması halinde ilgililere ayrıca yazılı

bildirimde bulunma şartının aranmayacağı hükmüne yer verilmiştir.

Maliye Bakanlığınca, bu maddeye dayanılarak çıkarılan ve 6.2.2008 günlü, 26779 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 381 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğiyle, bilanço esasına göre defter tutan ve 376 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğine göre beyannamesini elektronik ortamda vermek zorunda olan mükelleflere, 2008 yılı ve müteakip yıllarda düzenlenecek Ba ve Bs bildirim formlarını aylık dönemler halinde düzenleyerek, takip eden ayın 5'inci gününden itibaren bir sonraki ayın 5'inci günü akşamına kadar verme zorunluluğu getirilmiştir.

5904 sayılı Kanununun 22'inci maddesiyle eklenen ve 1.8.2009 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren değişiklikten önceki hukuki duruma göre, 213 sayılı Yasanın Mükerrer 257'inci maddesinde Maliye Bakanlığına tanınan yetki uyarınca hazırlanan tebliğin Resmi Gazetede yayımlanması ile Yasanın aradığı "yazılı uyarı" koşulunun gerçekleştiğinin kabulüne olanak bulunmamaktadır. Kanunların geriye yürümezliği ilkesi uyarınca sözü edilen değişiklik ancak bu tarihten sonraki fiillere ve olaylara uygulanabilecek nitelikte olduğundan, 2009 yılının Mayıs dönemine ait Ba-BS formlarının verilmemesi nedeniyle yazılı uyarıda bulunulmaksızın ceza kesilmesi hukuka uygun düşmediğinden ulaştığı aksi yöndeki yargıyı hükme esas alan vergi mahkemesi kararının cezanın 1.000 TL lik kısmı yönünden davanın reddine yönelik hüküm fıkrasının onanmasına ilişkin Bölge İdare Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle İstanbul Bölge İdare Mahkemesinin 11.1.2012 gün ve E:2011/17222, K:2012/454 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51'inci maddesi uyarınca kanun yararına ve hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere bozulmasına, kararın bir örneğinin Maliye Bakanlığı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve Resmi Gazetede yayımlanmasına, 5.6.2017 gününde oybirliğiyle karar verildi.